

PROIECT DE HOTĂRÂRE

privind aprobarea procedurii de executare silită a creanțelor fiscale restante datorate Bugetului local al Orașului Eforie, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului precum și procedura de evaluare și valorificare a acestora

Primarul Orașului Eforie

Având în vedere:

- Raportul de specialitate nr. 13450/22.05.2023 al Direcției Economice – Biroul Executare Silită;
- Referatul de aprobare;
- prevederile Art. 5 alin.1 lit. a), art. 27 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice Locale,
- prevederile art. 238 și următoarele din Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedură Fiscală privind executarea silită a bunurilor mobile și imobile coroborat cu art. 740 Cod Procedură Civilă;
- Ordinul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 3293/27.12.2016 pentru aprobarea Procedurii privind evaluarea și valorificarea bunurilor sechestrate.
- Art. 490 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare.
- Prevederile Legii nr. 287/ 2009-Codul Civil;
- prevederile art. 59 și art. 60 din Legea nr 24 / 2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative;

În temeiul prevederilor art. 87 alin. 5), art.106 alin. 3), 129 , art.139 , art.196, alin.(1), lit. „a” și ale art. 243, alin. (1), lit. „a” din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, propun spre aprobare prezentul

PROIECT DE HOTĂRÂRE

Art. 1. Se aprobă Procedura de executare silită a creanțelor fiscale restante datorate Bugetului local al Orașului Eforie, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului precum și procedura de evaluare și valorificare a acestora, conform *Anexei* care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. Ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri, se va realiza de către Biroul Executări Silite din cadrul aparatului de specialitate al Primarului.

Art. 3. Prezenta hotărâre va fi comunicată instituțiilor, autorităților și persoanelor interesate prin grija secretarului general al orașului Eforie.

PRIMAR

Robert-Nicolae ȘERBAN

DIRECTOR EXECUTIV
Direcția Economică
Alina-Elena OPREA

Întocmit / Redactat
Coralia POCEA

R O M Â N I A
JUDEȚUL CONSTANTA
ORAȘUL EFORIE

ANEXA la P.H. nr./.....

PROCEDURA

de executare silită a creanțelor fiscale restante datorate Bugetului local al Orașului Eforie, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului precum și procedura de evaluare și valorificare a acestora

CAPITOLUL I. DISPOZIȚII GENERALE PROCEDURALE

În cazul în care debitorul nu își plătește de bunăvoie obligațiile fiscale datorate, pentru stingerea acestora Direcția Economică prin Biroul Executări Silite din cadrul aparatului de specialitate al Primarului va proceda la acțiuni de executare silită potrivit prevederilor art. 220 - 262 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedură Fiscală.

CAPITOLUL II. PROCEDURA PRIVIND EVALUAREA ȘI VALORIFICAREA BUNURILOR SECHESTRATE

- (1) În cadrul procedurii de executare silită, organele fiscale locale, care au și calitatea de organ de executare au dreptul sechestrării de bunuri mobile sau imobile, urmăribile potrivit legii, aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului care nu a achitat obligațiile bugetare sau fiscale către bugetul local până la data aplicării sechestrului.
- (2) Sechestrarea bunurilor se face prin întocmirea unui proces-verbal de sechestr aplicat asupra bunurilor mobile sau imobile.
- (3) Procesul-verbal de sechestr se întocmește în 3 exemplare, după cum urmează:
 - a) unul se înmânează, sub semnătură, contribuabilului - debitor sau se comunică conform art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;
 - b) unul se retine la Biroul Executări Silite – la dosarul de executare al contribuabilului;
 - c) unul se înaintează Biroului de Cadastru și Publicitate Imobiliară în circumscripția căruia se situează imobilul, în vederea întabulării dreptului de ipotecă în cartea funciară, respectiv Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în cazul bunurilor mobile, în vederea înscrierii în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, pentru înregistrarea dreptului de ipotecă mobilă, respectiv de gaj;
 - d) în cazul autoturismelor un exemplar al procesului-verbal de sechestr se va transmite organului de poliție rutieră.
- (4) Prin înregistrarea procesului-verbal de sechestr la biroul de cadastru și publicitate imobiliară, UAT Oraș Eforie, în calitate de creditor fiscal, dobândește un drept de ipotecă legală asupra bunului imobil sechestrat pentru o valoare egală cu suma cuprinsă în titlurile executorii.
- (5) Prin înregistrarea procesului-verbal de sechestr asupra unui bun mobil în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, UAT Oraș Eforie, în calitate de creditor fiscal, dobândește:
 - a) un drept de ipotecă, conform art. 2.389 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, dacă debitorul nu a fost deposedat de bun, la data înregistrării;
 - b) un drept de gaj, conform art. 2.480-2.494 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, dacă debitorul a fost deposedat de bun, la data înregistrării.
- (6) Bunurile nu se sechestrează dacă în urma valorificării acestora suma este mai mică sau egală cu valoarea cheltuielilor de executare estimate.

(7) Indiferent de modalitatea prin care se valorifică un bun sechestrat pentru care s-a făcut înregistrare în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobilare sau la Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară, după stingerea debitului, UAT Oraș Eforie are obligația solicitării radierii ipotecii sau gajului, după caz (costul radierii sechestrului din evidența OCPI sau AEGRM va fi suportat de debitor din suma rezultată din valorificare).

II.1. Evaluarea bunurilor sechestrate

(1) Bunurile sechestrate se evaluează de către UAT Oraș Eforie fie prin experți evaluatori proprii, fie prin alți experți evaluatori contractați de acesta, în cazul în care evaluatorii proprii nu dispun de cunoștințele de specialitate necesare.

(2) Prin excepție de la alin. (1), contribuabilul/plătitorul poate să numească un expert evaluator pe cheltuiala proprie. În acest caz, raportul de evaluare întocmit de către expertul evaluator al contribuabilului se înmânează către UAT Oraș Eforie și poate fi utilizat pentru valorificarea bunului sechestrat.

(3) În cazul în care evaluarea bunurilor se realizează prin experți evaluatori proprii, aceștia vor întocmi un raport de evaluare. Valoarea rezultată din raportul de evaluare trebuie să reflecte valoarea de piață a bunului și este valoarea de referință care se utilizează de către Primărie în vederea valorificării bunului.

(4) În cazul în care UAT Oraș Eforie nu are personal de specialitate care să realizeze evaluarea, atunci poate apela la experți evaluatori din afara organului fiscal, după cum urmează:

a) în cazul bunurilor imobile, clădiri sau terenuri, la experți evaluatori autorizați, experți tehnici judiciari, auditori financiari, evaluatori imobiliari sau agenții imobiliare;

b) în cazul bunurilor mobile de natura operelor de artă sau obiectelor de colecție, la evaluatori de opere de artă, evaluatori de antichități sau la case de licitație specializate în valorificarea operelor de artă, respectiv la anticariate;

c) în cazul bunurilor mobile de natura mașinilor, utilajelor, echipamentelor sau mijloacelor de transport, la ingineri specializați, ingineri evaluatori mijloace de transport sau la firme specializate în achiziția de mijloace de transport în vederea revânzării, respectiv service-uri auto;

d) în cazul obiectelor de cult, la magazine specializate în vânzarea de produse de această natură;

e) în cazul bunurilor mobile de natura bijuteriilor, la case de amanet, consignații sau magazine specializate în achiziția de bijuterii în vederea revânzării;

f) în cazul bunurilor mobile de natura aparatului electric, electronice sau electrocasnice, la magazine specializate în vânzarea de produse de această natură;

g) în cazul bunurilor mobile de natura mobilierului, la magazine specializate în vânzarea de produse de această natură;

h) în cazul bunurilor mobile de natura stocurilor de materii prima, materiale, la ingineri de specialitate sau la firme specializate în vânzarea de produse de această natură;

i) în cazul bunurilor mobile de natura produselor agricole, respectiv a fructelor neculese sau a recoltelor prinse de rădăcini, la ingineri având specializarea agronomie sau la firme specializate în colectarea în scopul revânzării de produse apicole;

j) în cazul bunurilor mobile de natura titlurilor de valoare: acțiuni, obligațiuni, la un broker sau agenție de brokeraj.

(5) Evaluatorii prevăzuți la alin. (4) se contractează de către UAT Oraș Eforie în condițiile legii. Cheltuielile ocazionate cu plata onorariului reprezintă cheltuială de executare, care se avansează din bugetul local și care se va reține prioritar din sumele obținute în urma valorificării bunurilor.

(6) Evaluatorii prevăzuți la alin. (4) furnizează către UAT Oraș Eforie rapoartele de evaluare întocmite de către aceștia, care trebuie să reflecte valoarea de piață a bunului. Valoarea rezultată este valoarea de referință care se utilizează de către Primărie în vederea valorificării bunului.

(7) Dacă au fost sechestrate bunuri perisabile sau supuse degradării, acestea pot fi vândute în regim de urgență. Iar evaluarea și valorificarea acestor bunuri se efectuează de către UAT Oraș Eforie la prețul pieței, oferit de către cumpărător.

(8) În cazul în care se constată modificări ale prețurilor de circulație pe piața liberă a bunurilor sau dacă valoarea bunului s-a modificat prin deteriorări sau prin amenajări, atunci organul de executare silită poate face o nouă expertiză.

II.2. EXECUTAREA SILITĂ A BUNURILOR MOBILE

(1) Sunt supuse executării silite orice bunuri mobile ale debitorului, cu excepțiile prevăzute de lege.

(2) În cazul debitorului persoană fizică nu pot fi supuse executării silite, fiind necesare vieții și muncii debitorului, precum și familiei sale:

a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor și la formarea profesională, precum și cele strict necesare exercitării profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfășurării activității agricole, cum sunt uneltele, semințele, îngrășămintele, furajele și animalele de producție și de lucru;

b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului și familiei sale, precum și obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de același fel;

c) alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de două luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă;

d) combustibilul necesar debitorului și familiei sale pentru încălzit și pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarnă;

e) obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave;

f) bunurile declarate neurmăribile prin alte dispoziții legale.

(3) Bunurile debitorului persoană fizică necesare desfășurării activității în calitate de profesionist nu sunt exceptate de la executare silită.

(4) Executarea silită a bunurilor mobile se face prin sechestrarea și valorificarea acestora, chiar dacă acestea se află la un terț. Sechestrul se instituie printr-un proces-verbal. În cazul sechestrării autovehiculelor, prevederile art. 740 din Codul de procedură civilă, republicat, sunt aplicabile în mod corespunzător.

(5) Pentru bunurile mobile anterior sechestrate ca măsură asiguratorie nu este necesară o nouă sechestrare.

(7) Bunurile nu se sechestrează dacă:

a) prin valorificarea acestora nu s-ar putea acoperi decât cel mult cheltuielile executării silite;

b) valoarea acestora este mai mică de 1% în cazul în care valoarea obligațiilor de plată este peste 500.000 lei.

(8) Prin sechestrul înființat asupra bunurilor mobile, creditorul fiscal dobândește un drept de gaj care conferă acestuia în raport cu alți creditori aceleași drepturi ca și dreptul de gaj în sensul prevederilor dreptului comun.

(9) De la data întocmirii procesului-verbal de sechestr, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cât timp durează executarea silită debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decât cu aprobarea dată, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdicții atrage răspunderea, potrivit legii, a celui în culpă.

(10) Actele de dispoziție care ar interveni ulterior indisponibilizării prevăzute la alin. (9) sunt lovite de nulitate absolută.

(11) În cazurile în care nu au fost luate măsuri asigurătorii pentru realizarea integrală a creanței fiscale și la începerea executării silite se constată că există pericolul evident de înstrăinare,

R O M Â N I A
J U D E Ţ U L C O N S T A N T A
O R A Ş U L E F O R I E

substituire sau sustragere de la urmărire a bunurilor urmăribile ale debitorului, sechestrarea lor va fi aplicată odată cu comunicarea somaţiei.

II.3. PROCESUL-VERBAL DE SECHESTRU (conform art. 239 Cod Procedură Fiscală)

(1) Procesul-verbal de sechestrul cuprinde:

a) denumirea organului de executare silită, indicarea locului, a datei și a orei când s-a făcut sechestrul;

b) numele și prenumele executorului fiscal care aplică sechestrul, numărul legitimației și al delegației;

c) numărul dosarului de executare, data și numărul de înregistrare a somației, precum și titlul executoriu în baza căruia se face executarea silită;

d) temeiul legal în baza căruia se face executarea silită;

e) sumele datorate pentru a căror executare silită se aplică sechestrul, inclusiv cele reprezentând obligații fiscale accesorii, precum și actul normativ în baza căruia a fost stabilită obligația fiscală de plată;

f) numele, prenumele și domiciliul debitorului persoană fizică ori, în lipsa acestuia, ale persoanei majore care locuiește împreună cu debitorul sau denumirea și sediul debitorului, numele, prenumele și domiciliul altor persoane majore care au fost de față la aplicarea sechestrului, precum și alte elemente de identificare a acestor persoane;

g) descrierea bunurilor mobile sechestrate și indicarea valorii estimative a fiecăruia, după aprecierea executorului fiscal, pentru identificarea și individualizarea acestora, menționându-se starea de uzură și eventualele semne particulare ale fiecărui bun, precum și dacă s-au luat măsuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se află, sau de administrare ori conservare a acestora, după caz, iar în cazul imobilelor, dacă sunt cunoscute, numărul cadastral și numărul de carte funciară;

h) mențiunea că evaluarea urmează a se face înaintea începerii procedurii de valorificare, în cazul în care executorul fiscal nu a putut evalua bunul deoarece acesta necesită cunoștințe de specialitate;

i) mențiunea făcută de debitor privind existența sau inexistența unui drept de gaj, ipotecă ori privilegiu, după caz, constituit în favoarea unei alte persoane pentru bunurile sechestrate;

j) numele, prenumele și adresa persoanei căreia i s-au lăsat bunurile, precum și locul de depozitare a acestora, după caz;

k) eventualele obiecții făcute de persoanele de față la aplicarea sechestrului;

l) mențiunea că, în cazul în care în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestrul debitorul nu plătește obligațiile fiscale, se procedează la valorificarea bunurilor sechestrate;

m) semnătura executorului fiscal care a aplicat sechestrul și a tuturor persoanelor care au fost de față la sechestrare. Dacă vreuna dintre aceste persoane nu poate sau nu vrea să semneze, executorul fiscal menționează această împrejurare.

(2) Câte un exemplar al procesului-verbal de sechestrul se predă debitorului sub semnătură sau i se comunică la domiciliul ori sediul acestuia, precum și, atunci când este cazul, custodelui, acesta din urmă semnând cu mențiunea de primire a bunurilor în păstrare.

(3) În vederea valorificării, organul de executare silită este obligat să verifice dacă bunurile sechestrate se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestrul, precum și dacă nu au fost substituite sau degradate.

R O M Ȃ N I A
J U D E Ț U L C O N S T A N T A
O R A Ț U L E F O R I E

(4) Când bunurile sechestrate găsite cu ocazia verificării nu sunt suficiente pentru realizarea creanței fiscale, organul de executare silită efectuează investigațiile necesare pentru identificarea și urmărirea altor bunuri ale debitorului.

(5) Dacă se constată că bunurile nu se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestru sau dacă au fost substituite ori degradate, executorul fiscal încheie o notă de constatare.

(6) Dacă se sechestrează și bunuri gajate pentru garantarea creanțelor altor creditori, organul de executare silită trimite și acestora câte un exemplar din procesul-verbal de sechestru.

(7) Executorul fiscal care constată că bunurile fac obiectul unui sechestru anterior consemnează aceasta în procesul-verbal, la care anexează o copie de pe procesele-verbale de sechestru respective. Prin același proces-verbal executorul fiscal declară sechestrate, când este necesar, și alte bunuri pe care le identifică.

(8) Bunurile înscrise în procesele-verbale de sechestru încheiate anterior se consideră sechestrate și în cadrul noii executări silită. În acest sens se întocmește un proces-verbal adițional la procesele-verbale de sechestru încheiate anterior, cu indicarea titlurilor executorii și quantumul obligațiilor fiscale născute ulterior procesului-verbal de sechestru inițial. Procesul-verbal adițional se comunică debitorului, cât și celorlalte părți interesate care au drepturi reale sau sarcini asupra bunului sechestrat, după caz, Biroului de carte funciară ori Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare. Prin procesul-verbal creditorul fiscal își menține dreptul de gaj sau ipotecă pe care îl conferă procesul-verbal de sechestru în raport cu alți creditori.

(9) În cazul în care executorul fiscal constată că în legătură cu bunurile sechestrate s-au săvârșit fapte care pot constitui infracțiuni consemnează aceasta în procesul-verbal de sechestru și are obligația de a sesiza de îndată organele judiciare competente.

II.4. CUSTODELE

(1) Bunurile mobile sechestrate pot fi lăsate în custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare silită ori de executorul fiscal, după caz, ori pot fi ridicate și depozitate de către acesta. Atunci când bunurile sunt lăsate în custodia debitorului sau a altei persoane desemnate conform legii și când se constată că există pericol de substituție ori de degradare, executorul fiscal poate aplica sigiliul asupra bunurilor.

(2) În cazul în care bunurile sechestrate constau în sume de bani în lei sau în valută, titluri de valoare, obiecte de metale prețioase, pietre prețioase, obiecte de artă, colecții de valoare, acestea se ridică și se depun, în termen de 48 de ore de la sechestrare, la unitățile specializate. Bunurile care constau în sume de bani în lei, obiecte de metale prețioase, pietre prețioase sechestrate pot fi depozitate de organul de executare silită sau de executorul fiscal, după caz, în termen de 48 de ore de la sechestrare, și la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului, care au calitatea de depozitar al acestora. Sumele de bani în lei se pot vira/depune de entitățile publice care le-au sechestrat într-un cont de disponibil deschis la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului prin care își gestionează bugetul propriu, codificat cu codul de identificare fiscală al acestora. În cazul în care entitățile publice care le-au sechestrat nu au personalitate juridică, contul de disponibil se codifică cu codul de identificare fiscală al entității publice cu personalitate juridică din structura căreia face parte entitatea publică respectivă. Contul de disponibil deschis la unitățile Trezoreriei Statului nu este purtător de dobândă, iar pentru operațiunile efectuate prin intermediul acestuia nu se percep comisioane. Unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului depozitare ale obiectelor de metale prețioase și ale pietrelor prețioase sechestrate, precum și procedura de depunere, manipulare și depozitare se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice. În situația în care este necesară încercarea/analiza/expertiza/marcarea obiectelor de metale prețioase, pietrelor prețioase sechestrate depuse la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului, entităților publice cu personalitate juridică din structura cărora face parte organul de executare

silită sau executorul fiscal, după caz, le revine responsabilitatea efectuării acestor operațiuni prin intermediul instituțiilor publice care au astfel de atribuții potrivit prevederilor legale în vigoare.

(3) Cel care primește bunurile în custodie semnează procesul-verbal de sechestr.

II.5. ÎNLOCUIREA BUNURILOR SECHESTRATE

(1) La solicitarea debitorului, organul fiscal poate înlocui sechestrul asupra unui bun:

a) cu sechestrul asupra altui bun și numai dacă bunul oferit în vederea sechestrării este liber de orice sarcini, sub condiția acoperirii limitei de 150% din valoarea creanței rămase de recuperat pentru care s-a instituit sechestrul;

b) cu scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție/ consemnare de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului, pe o perioadă de maximum 6 luni, la nivelul obligației fiscale rămase de recuperat la data depunerii garanției, pentru care s-a început executarea silită a bunului ce se solicită a fi înlocuit. Organul de executare execută garanția în ultima zi de valabilitate a acesteia.

(2) După înlocuirea bunurilor potrivit alin. (1), sechestrul aplicat asupra bunurilor ce s-au înlocuit se ridică.

II.6. EXECUTAREA SILITĂ A BUNURILOR IMOBILE

(1) Sunt supuse executării silite bunurile imobile proprietate a debitorului, dispozițiile art. 238 alin. (7) lit. b) aplicându-se în mod corespunzător. În situația în care debitorul deține bunuri în proprietate comună cu alte persoane, executarea silită se întinde numai asupra bunurilor atribuite debitorului în urma partajului judiciar, respectiv asupra sultei.

(2) Executarea silită imobiliară se întinde deplin și asupra bunurilor accesorii bunului imobil, prevăzute de Codul civil. Bunurile accesorii nu pot fi urmărite decât odată cu imobilul.

(3) În cazul debitorului persoană fizică nu poate fi supus executării silite spațiul minim locuit de debitor și familia sa, stabilit în conformitate cu normele legale în vigoare.

(4) Dispozițiile alin. (3) nu sunt aplicabile în cazurile în care executarea silită se face pentru stingerea creanțelor fiscale rezultate din săvârșirea de infracțiuni.

(5) Executorul fiscal care aplică sechestrul încheie un proces-verbal de sechestr, dispozițiile art. 238 alin. (9)-(11), art. 239 alin. (1) și (2) și art. 241 fiind aplicabile. În acest caz, procesul-verbal de sechestr va cuprinde și numărul cadastral, și numărul de carte funciară, dacă acestea reies din documentele prezentate de debitor.

(6) Sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile în temeiul alin. (5) constituie ipotecă legală.

(7) Dreptul de ipotecă conferă creditorului fiscal în raport cu alți creditori aceleași drepturi ca și dreptul de ipotecă, în sensul prevederilor dreptului comun.

(8) Pentru bunurile imobile sechestrate, organul de executare silită care a instituit sechestrul va solicita de îndată biroului de cadastru și publicitate imobiliară intabularea ipotecii legale în cartea funciară, în termenele și condițiile prevăzute de lege, anexând un exemplar al procesului-verbal de sechestr.

(9) Biroul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia este situat imobilul comunică organului de executare silită, la cererea acestuia, în termen de 10 zile, un extras de carte funciară pentru informare sau un certificat de sarcini, după caz. Titularii drepturilor reale și sarcinilor constituite asupra imobilului urmărit trebuie înștiințați de către organul de executare silită și chemați la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil și distribuirea prețului.

(10) Creditorii debitorului, alții decât titularii drepturilor prevăzute la alin. (9), sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la intabularea ipotecii legale în cartea funciară, să comunice în scris organului de executare silită titlurile pe care le au pentru bunul imobil respectiv.

II.7. INSTITUIREA ADMINISTRATORULUI-SECHESTRU

(1) La instituirea sechestrului și în tot cursul executării silite, organul de executare silită poate numi un administrator-sechestr, dacă această măsură este necesară pentru administrarea imobilului urmărit, a chiriilor, a arende și a altor venituri obținute din administrarea acestuia, inclusiv pentru apărarea în litigii privind imobilul respectiv.

(2) Administrator-sechestr poate fi numit creditorul, debitorul ori altă persoană fizică sau juridică.

(3) Administratorul-sechestr consemnează veniturile încasate potrivit alin. (1) la unitățile abilitate și depune recipisa la organul de executare silită.

(4) Când administrator-sechestr este numită o altă persoană decât creditorul sau debitorul, organul de executare silită îi fixează o remunerație ținând seama de activitatea depusă.

(5) Ori de câte ori este necesar, administratorul-sechestr este obligat să prezinte organului de executare silită situația veniturilor și a cheltuielilor făcute cu administrarea bunului imobil sechestrat.

II.8. SUSPENDAREA EXECUTĂRII SILITE A BUNURILOR IMOBILE

(1) După primirea procesului-verbal de sechestr, debitorul poate solicita organului de executare silită, în termen de 15 zile de la comunicare, să îi aprobe ca plata integrală a creanțelor fiscale să se facă din veniturile bunului imobil urmărit sau din alte venituri ale sale pe timp de cel mult 6 luni.

(2) De la data aprobării cererii debitorului, executarea silită începută asupra bunului imobil se suspendă.

(3) Pentru motive temeinice, organul de executare silită poate relua executarea silită imobiliară înainte de expirarea termenului de 6 luni.

(4) Dacă debitorul persoană juridică căruia i s-a aprobat suspendarea conform prevederilor alin. (2) se sustrage ulterior de la executare silită sau își provoacă insolvabilitatea, sunt aplicabile în mod corespunzător prevederile art. 25.

II.9. EXECUTAREA SILITĂ A ALTOR BUNURI

II.9.1. Executarea silită a fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini

(1) Executarea silită a fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini, care sunt ale debitorului, se efectuează în conformitate cu prevederile prezentului cod privind bunurile imobile.

(2) Pentru executarea silită a recoltelor și a fructelor culese sunt aplicabile prevederile prezentului cod privind bunurile mobile.

(3) Organul de executare silită hotărăște, după caz, valorificarea fructelor neculese sau a recoltelor așa cum sunt prinse de rădăcini ori după ce vor fi culese.

II.9.2. Executarea silită a unui ansamblu de bunuri

(1) Bunurile mobile și/sau imobile, proprietate a debitorului, pot fi valorificate individual și/sau în ansamblu dacă organul de executare silită apreciază că astfel acestea pot fi vândute în condiții mai avantajoase.

(2) Organul de executare silită își poate schimba opțiunea în orice fază a executării, cu reluarea procedurii.

(3) Pentru executarea silită a bunurilor prevăzute la alin. (1) organul de executare silită procedează la sechestrarea acestora, potrivit prevederilor prezentului cod.

(4) Prevederile secțiunii a 3-a privind executarea silită a bunurilor mobile și ale secțiunii a 4-a privind executarea silită a bunurilor imobile, precum și ale art. 253 privind plata în rate se aplică în mod corespunzător.

II.10. VALORIFICAREA BUNURILOR SECHESTRATE

II.10.1. Modalităţi de valorificare a bunurilor sechestrate

- (1) În cazul în care creanţa fiscală nu este stinsă în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestru, se procedează, fără efectuarea altei formalităţi, la valorificarea bunurilor sechestrate, cu excepţia situaţiilor în care, potrivit legii, s-a dispus desfiinţarea sechestrului sau suspendarea executării silite.
- (2) Pentru a realiza executarea silită cu rezultate cât mai avantajoase, ţinând seama atât de interesul legitim şi imediat al creditorului, cât şi de drepturile şi obligaţiile debitorului urmărit, organul de executare silită procedează la valorificarea bunurilor sechestrate în una dintre modalităţile prevăzute de dispoziţiile legale în vigoare şi care, faţă de datele concrete ale cauzei, se dovedesc a fi mai eficiente.
- (3) În sensul alin. (2) organul de executare silită competent procedează la valorificarea bunurilor sechestrate prin:
- a) înţelegerea părţilor;
 - b) vânzare în regim de consignaţie a bunurilor mobile;
 - c) vânzare directă;
 - d) vânzare la licitaţie, inclusiv prin mijloace electronice;
 - e) alte modalităţi admise de lege, inclusiv valorificarea bunurilor prin case de licitaţii, agenţii imobiliare sau societăţi de brokeraj, după caz.
- (4) Dacă au fost sechestrate bunuri perisabile sau supuse degradării, acestea pot fi vândute în regim de urgenţă. Evaluarea şi valorificarea acestor bunuri se efectuează de către organele fiscale, la preţul pieţei.
- (5) Procedura de evaluare şi valorificare este stabilită prin Ordinul nr. 3293/27.12.2016 conform avizului Ministerului Finanţelor Publice nr. 714652/15.12.2016.
- (6) Dacă din cauza unei contestaţii sau a unei învoieli între părţi data, locul ori ora vânzării directe sau la licitaţie a fost schimbată de organul de executare silită, se efectuează alte publicaţii şi anunţuri, potrivit art. 250 Cod Procedură Fiscală.

II.10.2. Valorificarea bunurilor sechestrate potrivit înţelegerii părţilor

- (1) Valorificarea bunurilor potrivit înţelegerii părţilor se realizează de debitorul însuşi, cu acordul organului de executare silită, astfel încât să se asigure o recuperare corespunzătoare a creanţei fiscale. Debitorul este obligat să prezinte în scris organului de executare silită propunerile ce i s-au făcut şi nivelul de acoperire a creanţelor fiscale, indicând numele şi adresa potenţialului cumpărător, precum şi termenul în care acesta din urmă va achita preţul propus.
- (2) Preţul propus de cumpărător şi acceptat de organul de executare silită nu poate fi mai mic decât preţul de evaluare.
- (3) Organul de executare silită, după analiza propunerilor prevăzute la alin. (1), comunică aprobarea indicând termenul şi contul bugetar în care preţul bunului trebuie plătit de cumpărător.
- (4) Indisponibilizarea prevăzută la art. 238 alin. (9) şi (10) se ridică după creditarea contului bugetar prevăzut la alin. (3).

II.10.3. Valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare directă

- (1) Valorificarea bunurilor prin vânzare directă se poate realiza în următoarele cazuri:
- a) pentru bunurile prevăzute la art. 247 alin. (4) Cod Procedură Fiscală;
 - b) înaintea începerii procedurii de valorificare prin licitaţie, dacă se recuperează integral creanţa fiscală sau dacă pentru bunurile sechestrate se oferă cel puţin preţul de evaluare, după caz;
 - c) după finalizarea unei licitaţii, dacă bunul/bunurile sechestrat/e nu a/au fost vândute şi se oferă cel puţin preţul de evaluare.

R O M Â N I A
J U D E Ţ U L C O N S T A N T A
O R A Ş U L E F O R I E

(2) Vânzarea directă se realizează prin încheierea unui proces-verbal care constituie titlu de proprietate.

(3) În cazul în care organul de executare silită înregistrează în condițiile prevăzute la alin. (1) mai multe cereri, vinde bunul persoanei care oferă cel mai mare preț față de prețul de evaluare.

(4) Vânzarea directă a bunurilor se face chiar dacă se prezintă un singur cumpărător.

II.10.4. Vânzarea bunurilor sechestrate la licitație

(1) Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare la licitație organul de executare silită este obligat să efectueze publicitatea vânzării cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea licitației.

(2) Publicitatea vânzării se realizează prin afișarea anunțului privind vânzarea la sediul Primăriei în a cărei rază teritorială se află bunurile sechestrate, la sediul și domiciliul debitorului, la locul vânzării, dacă acesta este altul decât cel unde se află bunurile sechestrate, pe imobilul scos la vânzare, în cazul vânzării bunurilor imobile, și prin anunțuri într-un cotidian local și în pagina de internet a Primăriei, precum și prin alte modalități gratuite care asigură publicitatea vânzării.

(3) Despre data, ora și locul licitației trebuie înștiințați și debitorul, custodele, administratorul sechestrului, precum și titularii drepturilor reale și ai sarcinilor care grevează bunul urmărit.

(4) Anunțul privind vânzarea cuprinde următoarele elemente:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) data la care a fost emis;

c) numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului fiscal emitent;

d) numărul dosarului de executare silită;

d1) datele de identificare ale debitorului pentru care se realizează anunțul privind vânzarea bunurilor;

e) bunurile care se oferă spre vânzare și descrierea lor sumară;

f) prețul de evaluare ori prețul de pornire a licitației, în cazul vânzării la licitație, pentru fiecare bun oferit spre vânzare;

g) indicarea, dacă este cazul, a drepturilor reale și a privilegiilor care grevează bunurile;

h) data, ora și locul vânzării;

i) invitația, pentru toți cei care pretind vreun drept asupra bunurilor, să înștiințeze despre aceasta organul de executare silită înainte de data stabilită pentru vânzare;

j) invitația către toți cei interesați în cumpărarea bunurilor să se prezinte la termenul de vânzare la locul fixat în acest scop și până la acel termen să prezinte oferte de cumpărare;

k) mențiunea că ofertanții sunt obligați să depună în cazul vânzării la licitație, până la termenul prevăzut la alin. (7), o taxă de participare ori o scrisoare de garanție, reprezentând 10% din prețul de pornire a licitației;

l) data afișării publicației de vânzare;

m) obligații ce revin cumpărătorului potrivit prevederilor legale speciale, cum ar fi obligațiile de mediu, obligațiile de conservare a patrimoniului național sau altele asemenea;

n) alte informații de interes pentru cumpărător, dacă sunt cunoscute de organul fiscal.

(5) Licitația se ține la sediul Primăriei.

(6) Debitorul este obligat să permită ținerea licitației în spațiile pe care le deține, dacă sunt adecvate acestui scop.

(7) Pentru participarea la licitație ofertanții depun, cu cel puțin o zi înainte de data licitației, următoarele documente:

a) oferta de cumpărare;

R O M Â N I A
J U D E Ţ U L C O N S T A N T A
O R A Ş U L E F O R I E

- b) dovada plăţii taxei de participare sau a constituirii garanţiei sub forma scrisorii de garanţie, potrivit alin. (15) ori (16) de mai jos;
- c) împuternicirea persoanei care îl reprezintă pe ofertant;
- d) pentru persoanele juridice române, copie de pe certificatul unic de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerţului;
- e) pentru persoanele juridice străine, actul de înmatriculare tradus în limba română;
- f) pentru persoanele fizice române, copie de pe actul de identitate;
- g) pentru persoanele fizice străine, copie de pe actul de identitate/paşaport.
- (8) Ofertele de cumpărare pot fi depuse direct sau transmise prin poştă. Nu se admit oferte telefonice, telegrafice, transmise prin telex sau telefax.
- (9) Persoanele înscrise la licitaţie se pot prezenta şi prin mandatar care trebuie să îşi justifice calitatea prin procură specială autentică. Debitorul nu poate licita nici personal, nici prin persoană interpusă.
- (10) În cazul plăţii taxei de participare la licitaţie prin decontare bancară sau prin mandat poştal, executorul fiscal verifică, la data ţinerii licitaţiei, creditarea contului curent general al Trezoreriei Statului indicat de organul de executare silită pentru virarea acesteia.
- (11) Preţul de pornire a licitaţiei este preţul de evaluare pentru prima licitaţie, diminuat cu 25% pentru a doua licitaţie şi cu 50% pentru următoarele licitaţii.
- (12) Licitaţia începe de la cel mai mare preţ din ofertele de cumpărare scrise, dacă acesta este superior celui prevăzut la alin. (11), iar în caz contrar începe de la acest din urmă preţ.
- (13) Adjudecarea se face în favoarea participantului care a oferit cel mai mare preţ, dar nu mai puţin decât preţul de pornire. În cazul prezentării unui singur ofertant la licitaţie, comisia poate să îl declare adjudecatar dacă acesta oferă cel puţin preţul de pornire a licitaţiei.
- (14) În situaţia în care nici la a treia licitaţie nu se vinde bunul, se organizează o nouă licitaţie. În acest caz bunul va fi vândut la cel mai mare preţ oferit, chiar dacă acesta este inferior preţului de pornire a licitaţiei, dar nu mai mic decât 25% din preţul de evaluare al acestuia.
- (141) Prin excepţie de la prevederile alin. (14), în cazul în care se valorifică bunuri imobile, iar la licitaţie se prezintă un singur ofertant, vânzarea se face doar în condiţiile în care se oferă cel puţin preţul de pornire a licitaţiei.
- (15) Taxa de participare reprezintă 10% din preţul de pornire a licitaţiei şi se plăteşte în lei la unitatea teritorială a Trezoreriei Statului. În termen de 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal de licitaţie, organul fiscal restituie taxa de participare participanţilor care au depus oferte de cumpărare şi care nu au fost declaraţi adjudecatari, iar în cazul adjudecării, taxa se reţine în contul preţului. Taxa de participare nu se restituie ofertanţilor care nu s-au prezentat la licitaţie, celui care a refuzat încheierea procesului-verbal de adjudecare, precum şi adjudecatarului care nu a plătit preţul. Taxa de participare care nu se restituie se face venit la bugetul de stat, cu excepţia cazului în care executarea silită este organizată de organul fiscal local, caz în care taxa de participare se face venit la bugetul local.
- (16) Pentru participarea la licitaţie, ofertanţii pot constitui şi garanţii, în condiţiile legii, sub forma scrisorii de garanţie.
- (17) Scrisoarea de garanţie, constituită în condiţiile alin. (16), se valorifică de organul de executare silită în cazul în care ofertantul este declarat adjudecatar şi/sau în situaţiile prevăzute la alin. (15) teza a treia.

II.10.5. Comisia de licitaţie

- (1) Vânzarea la licitaţie a bunurilor sechestrate este organizată de o comisie condusă de un preşedinte.
- (2) Comisia de licitaţie este constituită din 3 persoane desemnate de conducătorul organului fiscal.

R O M Â N I A
J U D E Ţ U L C O N S T A N T A
O R A Ş U L E F O R I E

- (3) Comisia de licitație verifică și analizează documentele de participare și afișează la locul licitației, cu cel puțin o oră înainte începerii acesteia, lista cuprinzând ofertanții care au depus documentația completă de participare.
- (4) Ofertanții se identifică după numărul de ordine de pe lista de participare, după care președintele comisiei anunță obiectul licitației, precum și modul de desfășurare a acesteia.
- (5) La termenele fixate pentru ținerea licitației executorul fiscal dă citire mai întâi anunțului de vânzare și apoi ofertelor scrise primite până la data prevăzută la art. 250 alin. (7).
- (6) Dacă la prima licitație nu s-au prezentat ofertanți sau nu s-a obținut cel puțin prețul de pornire a licitației conform art. 250 alin. (11), organul de executare silită fixează un termen în cel mult 30 de zile, în vederea ținerii celei de-a doua licitații.
- (7) În cazul în care nu s-a obținut prețul de pornire nici la a doua licitație ori nu s-au prezentat ofertanți, organul de executare silită fixează un termen în cel mult 30 de zile, în vederea ținerii celei de-a treia licitații.
- (8) La a treia licitație creditorii urmăritori sau intervenienți nu pot să adjucece bunurile oferite spre vânzare la un preț mai mic de 50% din prețul de evaluare.
- (9) Pentru fiecare termen de licitație se efectuează o nouă publicitate a vânzării, conform prevederilor art. 250.
- (10) După licitarea fiecărui bun se întocmește un proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației.
- (11) În procesul-verbal prevăzut la alin. (10) se menționează, pe lângă elementele prevăzute la art. 46 Cod Procedură Fiscală, și următoarele: datele de identificare ale cumpărătorului; numărul dosarului de executare silită; indicarea bunurilor adjudecate, a prețului la care bunul a fost adjudecat și a taxei pe valoarea adăugată, dacă este cazul; toți cei care au participat la licitație și sumele oferite de fiecare participant, precum și, dacă este cazul, menționarea situațiilor în care vânzarea nu s-a realizat.

II.10.6. Adjudecarea

- (1) După adjudecarea bunului adjudecatarul este obligat să plătească prețul, diminuat cu contravaloarea taxei de participare, în lei, în numerar la o unitate a Trezoreriei Statului sau prin decontare bancară, în cel mult 5 zile de la data adjudecării.
- (2) Dacă adjudecatarul nu plătește prețul, licitația se reia în termen de 10 zile de la data adjudecării. În acest caz, adjudecatarul este obligat să plătească cheltuielile prilejuite de noua licitație și, în cazul în care prețul obținut la noua licitație este mai mic, diferența de preț. Adjudecatarul poate să achite prețul oferit inițial și să facă dovada achitării acestuia până la termenul prevăzut la art. 250 alin. (7) Cod Procedură Fiscală, caz în care este obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitație.
- (3) Cu sumele încasate din eventuala diferență de preț, percepute în temeiul alin. (2), se sting creanțele fiscale înscrise în titlul executoriu în baza căruia s-a început executarea silită.
- (4) Dacă la următoarea licitație bunul nu a fost vândut, fostul adjudecatar este obligat să plătească toate cheltuielile prilejuite de urmărirea acestuia.
- (5) Suma reprezentând diferența de preț și/sau cheltuielile prevăzute la alin. (1) și (4) se stabilesc de organul de executare silită, prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu potrivit prezentului cod. Contestarea procesului-verbal se face potrivit procedurii prevăzute la titlul VIII Cod Procedură Fiscală.
- (6) Termenul prevăzut la alin. (1) se aplică și în cazul valorificării conform înțelegerii părților sau prin vânzare directă.

II.10.7. Plata în rate

R O M Â N I A
J U D E Ţ U L C O N S T A N T A
O R A Ş U L E F O R I E

(1) În cazul vânzării la licitație a bunurilor, cumpărătorii pot solicita plata prețului în rate, cu un avans de minimum 50% din prețul de adjudecare a bunului și cu plata unei dobânzi sau majorări de întârziere, după caz, stabilite conform Codului de Procedură Fiscală. Organul de executare silită stabilește printr-un proces-verbal condițiile și termenele de plată a diferenței de preț. Prevederile art. 252 alin. (1) Cod Procedură Fiscală se aplică în mod corespunzător pentru plata avansului. Dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, se datorează din ziua următoare expirării termenului prevăzut la art. 252 alin. (1) Cod Procedură Fiscală și până la data stingerii diferenței de preț.

(2) Prin excepție de la alin. (1), în cazul creanțelor administrate de organul fiscal central, contribuabilii nu pot solicita plata în rate a prețului, în situația în care diferența de preț aferentă bunului valorificat are o valoare mai mică de 5.000 lei.

(3) Diferența de preț se poate plăti, în condițiile prezentului articol, de cumpărător pe o perioadă de:

a) cel mult 12 luni, în cazul vânzării la licitație a bunurilor mobile;

b) cel mult 24 de luni, în cazul vânzării la licitație a bunurilor imobile.

(4) Procesul-verbal prevăzut la alin. (1) devine titlu executoriu în condițiile în care cumpărătorul nu respectă condițiile și termenele stabilite prin acesta.

(5) Organul de executare silită, odată cu întocmirea procesului-verbal prevăzut la alin. (1) și a procesului-verbal de adjudecare, instituie sechestrul asigurător asupra bunului valorificat cu plata în rate.

(6) Un exemplar al procesului-verbal de sechestrul asigurător se comunică Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare ori, după caz, biroului de carte funciară însoțit de un exemplar al procesului-verbal de adjudecare.

(7) În cazul neplății avansului prevăzut la alin. (1), dispozițiile art. 252 Cod Procedură Fiscală se aplică în mod corespunzător.

(8) Suma reprezentând dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, nu stinge creanțele fiscale pentru care s-a început executarea silită și constituie venit al bugetului de stat ori local, după caz. Dispozițiile art. 227 alin. (8) Cod Procedură Fiscală se aplică în mod corespunzător.

(9) În cazul în care cumpărătorul căruia i s-a încuviințat plata prețului în rate nu plătește diferența de preț în condițiile și la termenele stabilite, el poate fi executat silit pentru suma rămasă de plată, în temeiul procesului-verbal prevăzut la alin. (1).

(10) Până la încasarea diferenței de preț, creanțele fiscale înscrise în titlurile executorii ce au stat la baza sechestrului pentru care s-a realizat valorificarea bunului cu plata în rate nu se sting, prin nicio altă modalitate, în limita diferenței de preț rămase de achitat.

(11) Pentru creanțele prevăzute la alin. (10) se suspendă executarea silită până la încasarea diferenței de preț.

II.10.8. Procesul-verbal de adjudecare

(1) Organul de executare silită încheie procesul-verbal de adjudecare, în termen de cel mult 5 zile de la plata în întregime a prețului sau a avansului prevăzut la art. 253 alin. (1) Cod Procedură Civilă, dacă bunul a fost vândut cu plata în rate. Procesul-verbal de adjudecare constituie titlu de proprietate și servește la intabulare în cartea funciară, transferul dreptului de proprietate operând la data încheierii acestuia. Câte un exemplar al procesului-verbal de adjudecare se transmite organului de executare silită coordonator, după caz, debitorului și cumpărătorului.

(2) Procesul-verbal de adjudecare întocmit în condițiile alin. (1) cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46 Cod Procedură Fiscală, și următoarele mențiuni:

a) numărul dosarului de executare silită;

b) numărul și data procesului-verbal de desfășurare a licitației;

c) datele de identificare ale cumpărătorului;

R O M Ȃ N I A
J U D E Ț U L C O N S T A N T A
O R A Ț U L E F O R I E

- d) datele de identificare ale debitorului;
 - e) prețul la care s-a adjudecat bunul și taxa pe valoarea adăugată, dacă este cazul;
 - f) modalitatea de plată a diferenței de preț în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata în rate;
 - g) datele de identificare a bunului, cu menționarea numărului cadastral și de carte funciară, după caz;
 - h) mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate;
 - i) semnătura cumpărătorului sau a reprezentantului său legal, după caz.
- (3) În cazul valorificării bunurilor prin vânzare directă sau licitație, predarea bunului către cumpărător se face de către organul de executare silită pe bază de proces-verbal de predare-primire.
- (4) În cazul vânzării bunurilor mobile, după plata prețului, executorul fiscal întocmește în termen de 5 zile un proces-verbal de adjudecare care constituie titlu de proprietate.
- (5) Procesul-verbal de adjudecare întocmit în condițiile alin. (4) cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, și elementele prevăzute la alin. (2) din prezentul articol, cu excepția lit. f) și h), precum și mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate.
- (6) În cazul valorificării bunurilor prin vânzare directă sau licitație, predarea bunului către cumpărător se face de către organul de executare silită pe bază de proces-verbal de predare-primire.

II.10.9. Reluarea procedurii de valorificare a bunurilor sechestrate

- (1) Dacă bunurile supuse executării silite nu au putut fi valorificate prin modalitățile prevăzute la art. 247 Cod Procedură Fiscală, se procedează astfel:
- a) în cazul bunurilor imobile organul de executare silită menține măsura de indisponibilizare, până la împlinirea termenului de prescripție; în cadrul acestui termen organul de executare silită poate relua oricând procedura de valorificare și poate, după caz, să ia măsura numirii, menținerii ori schimbării administratorului-sechestrului;
 - b) în cazul bunurilor mobile, se consideră că acestea nu au valoare de piață și se restituie debitorului; odată cu restituirea bunului mobil organul fiscal ridică și sechestrul; dispozițiile art. 234 alin. (2) sunt aplicabile în mod corespunzător.
- (2) În cazul bunurilor prevăzute la alin. (1) lit. a), cu ocazia reluării procedurii în cadrul termenului de prescripție, dacă organul de executare silită consideră că nu se impune o nouă evaluare, prețul de pornire a licitației nu poate fi mai mic de 50% din prețul de evaluare a bunurilor. Bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta este inferior prețului de pornire a licitației, dar nu mai mic decât 25% din prețul de evaluare al acestuia, cu excepția situației în care se prezintă un singur ofertant, când vânzarea se realizează la cel puțin prețul de pornire a licitației.
- (3) În cazul în care debitorii cărora urmează să li se restituie bunurile nu se mai află la domiciliul fiscal declarat și, în urma demersurilor întreprinse, nu au putut fi identificați, organul fiscal procedează la înștiințarea acestora, cu procedura prevăzută pentru comunicarea prin publicitate potrivit art. 47, că bunul în cauză este păstrat la dispoziția proprietarului până la împlinirea termenului de prescripție, după care urmează a fi valorificat potrivit dispozițiilor legale privind valorificarea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, dacă legea nu prevede altfel.
- (4) Cele arătate la alin. (3) se consemnează într-un proces-verbal întocmit de organul fiscal.
- (5) În cazul bunurilor imobile, în baza procesului-verbal prevăzut la alin. (4) în condițiile legii urmează a fi sesizată instanța judecătorească competentă cu acțiune în constatarea dreptului de proprietate privată a statului asupra bunului respectiv.

CAPITOLUL III. CHELTUIELI DE EXECUTARE SILITĂ

- (1) Cheltuielile ocazionate cu efectuarea procedurii de executare silită sunt în sarcina debitorului.

R O M Â N I A
JUDEȚUL CONSTANȚA
ORAȘUL EFORIE

(2)Suma cheltuielilor cu executarea silită se stabilește de organul de executare, prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu potrivit prezentului cod și are la bază documente privind cheltuielile efectuate.

(3)Cheltuielile de executare silită a creanțelor fiscale se avansează de organul de executare silită, din bugetul acestuia.

(4)Cheltuielile de executare silită care nu au la bază documente care să ateste că au fost efectuate în scopul executării silită nu sunt în sarcina debitorului urmărit.

(5)Sumele recuperate în contul cheltuielilor de executare silită se fac venit la bugetul din care au fost avansate, cu excepția sumelor reprezentând cheltuieli de executare silită a creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, care se fac venit la bugetul de stat, dacă legea nu prevede altfel.

CAPITOLUL IV. ELIBERAREA ȘI DISTRIBUIREA SUMELOR REALIZATE PRIN EXECUTARE SILITĂ

IV. 1. Sumele realizate din executare silită

(1)Suma realizată în cursul procedurii de executare silită reprezintă totalitatea sumelor încasate după comunicarea somației prin orice modalitate prevăzută de prezentul cod.

(2)Sumele realizate din executare silită potrivit alin. (1) sting creanțele fiscale în ordinea vechimii titlurilor executorii, cu excepția sumelor realizate prin poprire. În cadrul titlului executoriu se sting mai întâi creanțele fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi creanțele fiscale accesorii, în ordinea vechimii. Prevederile art. 165 alin. (3) Cod Procedură Fiscală referitoare la ordinea vechimii sunt aplicabile în mod corespunzător. Sumele realizate ca urmare a popririi sting creanțele fiscale în ordinea vechimii titlurilor executorii, pentru care s-a înființat poprirea.

(3)Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul sumelor realizate prin plată sau compensare, stingerea se face potrivit prevederilor art. 163 și 165 Cod Procedură Fiscală.

(4)Dacă suma ce reprezintă atât creanța fiscală, cât și cheltuielile de executare este mai mică decât suma realizată prin executare silită, cu diferența se procedează la compensare, potrivit art. 167 Cod Procedură Fiscală, sau se restituie, la cerere, debitorului, după caz.

(5)Despre sumele de restituit debitorul trebuie înștiințat de îndată.

IV. 2. Ordinea de distribuire

(1)În cazul în care executarea silită a fost pornită de mai mulți creditori sau când până la eliberarea ori distribuirea sumei rezultate din executare au depus și alți creditori titlurile lor, organele prevăzute la art. 220 Cod Procedură Fiscală procedează la distribuirea sumei potrivit următoarei ordini de preferință, dacă legea nu prevede altfel:

a)creanțele reprezentând cheltuielile de orice fel, făcute cu urmărirea și conservarea bunurilor al căror preț se distribuie, inclusiv cheltuielile făcute în interesul comun al creditorilor;

b)cheltuielile de înmormântare a debitorului, în raport cu condiția și starea acestuia;

c)creanțele reprezentând salarii și alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele cuvenite șomerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru întreținerea și îngrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporară de muncă, pentru prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea sau întărirea sănătății, ajutoarele de deces, acordate în cadrul asigurărilor sociale de stat, precum și creanțele reprezentând obligația de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale ori a sănătății;

d)creanțele rezultând din obligații de întreținere, alocații pentru copii sau de plată a altor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;

e)creanțele fiscale provenite din impozite, taxe, contribuții sociale și din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului Trezoreriei Statului, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale și bugetelor fondurilor speciale, inclusiv amenzile cuvenite bugetului de stat sau bugetelor locale;

R O M Â N I A
J U D E Ţ U L C O N S T A N T A
O R A Ş U L E F O R I E

- f)creanțele rezultând din împrumuturi acordate de stat;
- g)creanțele reprezentând despăgubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietății publice prin fapte ilicite;
- h)creanțele rezultând din împrumuturi bancare, din livrări de produse, prestări de servicii sau executări de lucrări, precum și din chirii, redevențe ori arenze;
- i)alte creanțe.

(2)Pentru plata creanțelor care au aceeași ordine de preferință, dacă legea nu prevede altfel, suma realizată din executare se repartizează între creditorii proporțional cu creanța fiecăruia.

IV.3. Reguli privind eliberarea și distribuirea

(1)Creditorii fiscali care au un privilegiu prin efectul legii și care îndeplinesc condiția de publicitate sau posesie a bunului mobil au prioritate, în condițiile prevăzute la art. 227 alin. (9) Cod Procedură Fiscală, la distribuirea sumei rezultate din vânzare față de alți creditorii care au garanții reale asupra bunului respectiv.

(2)Accesoriile creanței principale prevăzute în titlul executoriu urmează ordinea de preferință a creanței principale.

(3)Dacă există creditorii care, asupra bunului vândut, au drepturi de gaj, ipotecă sau alte drepturi reale, despre care organul de executare silită a luat cunoștință în condițiile art. 239 alin. (6) și ale art. 242 alin. (9) Cod Procedură Fiscală, la distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunului, creanțele lor sunt plătite înaintea creanțelor prevăzute la art. 258 alin. (1) lit. b) Cod Procedură Fiscală. În acest caz, organul de executare silită este obligat să îi înștiințeze din oficiu pe creditorii în favoarea cărora au fost conservate aceste sarcini, pentru a participa la distribuirea prețului.

(4)Creditorii care nu au participat la executarea silită pot depune titlurile lor în vederea participării la distribuirea sumelor realizate prin executare silită, numai până la data întocmirii de către organele de executare silită a procesului-verbal privind eliberarea sau distribuirea acestor sume.

(5)Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită se efectuează numai după trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, când organul de executare silită procedează, după caz, la eliberarea ori distribuirea sumei, cu înștiințarea părților și a creditorilor care și-au depus titlurile.

(6)Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită se consemnează de executorul fiscal de îndată într-un proces-verbal, care se semnează de toți cei îndreptățiți.

(7)Cel nemulțumit de modul în care se face eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită poate cere executorului fiscal să consemneze în procesul-verbal obiecțiile sale.

(8)După întocmirea procesului-verbal prevăzut la alin. (6) niciun creditor nu mai este în drept să ceară să participe la distribuirea sumelor rezultate din executarea silită.

CAPITOLUL V. CONTESTAȚIA LA EXECUTARE SILITĂ

V.1. Contestația la executare silită

(1)Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare silită, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

(2)Dispozițiile privind suspendarea provizorie a executării silite prevăzute de Codul de procedură civilă, republicat, nu sunt aplicabile.

(3)Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

(4)Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.

V.2. Termen de contestare

(1)Contestația se poate face în termen de 15 zile, sub sancțiunea decăderii, de la data când:

R O M Â N I A
J U D E Ţ U L C O N S T A N T A
O R A Ş U L E F O R I E

- a) contestatorul a luat cunoştinţă de executarea ori de actul de executare pe care le contestă, din comunicarea somaţiei sau din altă înştiinţare primită ori, în lipsa acestora, cu ocazia efectuării executării silite sau în alt mod;
- b) contestatorul a luat cunoştinţă, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare silită de a îndeplini un act de executare;
- c) cel interesat a luat cunoştinţă, potrivit lit. a), de eliberarea sau distribuirea sumelor pe care le contestă.
- (2) Contestaţia prin care o terţă persoană pretinde că are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit poate fi introdusă cel mai târziu în termen de 15 zile după efectuarea executării.
- (3) Neintroducerea contestaţiei în termenul prevăzut la alin. (2) nu îl împiedică pe cel de-al treilea să îşi realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, potrivit dreptului comun.

R O M Â N I A
J U D E Ţ U L C O N S T A N T A
O R A Ş U L E F O R I E

REFERAT DE APROBARE

la PROIECTUL DE HOTĂRÂRE

privind aprobarea procedurii de executare silită a creanțelor fiscale restante datorate Bugetului local al Orașului Eforie, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului precum și procedura de evaluare și valorificare a acestora

În conformitate cu prevederile art. 136 alin. (1) din OUG nr.57/2019 privind Codul Administrativ, prin prezenta inițiem proiectul de hotărâre:

Privind aprobarea procedurii de executare silită a creanțelor fiscale restante datorate Bugetului local al Orașului Eforie, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului precum și procedura de evaluare și valorificare a acestora

Având în vedere necesitatea recuperării sumelor restante de la contribuabilii care nu își plătesc de bunăvoie obligațiile fiscale datorate, apreciem că se impune emiterea unei hotărâri de Consiliu Local prin care să se aprobe procedura de executare silită din partea Biroului Executării Silite din cadrul Direcției Economice, a creanțelor fiscale restante datorate Bugetului local al Orașului Eforie, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului conform Anexei nr. 1.

În raportul juridic fiscal, la fel ca și în raportul de drept civil, în situația în care debitorii obligațiilor fiscale nu își execută obligațiile la scadență și în cuantumul stabilit prin titlul de creanță ia naștere dreptul creditorului fiscal (în speță Primăria Orașului Eforie) de a trece la executarea silită a creanțelor fiscale. Ceea ce face deosebirea însă, între cele două proceduri de executare silită – civilă și fiscală, este caracterul executoriu al titlului de creanță fiscală care face ca procedura de executare silită să poată fi declanșată direct, de către Biroul Executării Silite din cadrul Primăriei, nefiind necesară intervenția justiției.

Alegerea formei de executare silită fiscală rămâne la latitudinea organului de executare, care trebuie să aprecieze care este cea mai rapidă și mai puțin costisitoare modalitate de recuperare a creanțelor fiscale, în cadrul procedurii de executare silită putându-se folosi succesiv sau concomitent modalitățile de executare silită prevăzute de Codul de procedură fiscală, ca de altfel și în procedura civilă.

Astfel, având în vedere cele menționate mai sus, prezint spre dezbateră și aprobarea Consiliului Local al orașului Eforie prezentul proiect de hotărâre privind aprobarea procedurii de executare silită a creanțelor fiscale restante datorate Bugetului local al Orașului Eforie, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului precum și procedura de evaluare și valorificare a acestora

PRIMAR

Robert-Nicolae ȘERBAN

DIRECTOR EXECUTIV
Direcția Economică
Alina-Elena OPREA

Întocmit / Redactat
Coralia POCEA

ROMÂNIA
JUDEȚUL CONSTANȚA
ORAȘUL EFORIE

Aprobat,
Director Executiv,
Alina Elena OPREA

Nr. 13450/22.05.2023

Raport de specialitate

privind aprobarea procedurii de executare silită a creanțelor fiscale restante datorate Bugetului local al Orașului Eforie, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului precum și procedura de evaluare și valorificare a acestora

În raportul juridic fiscal, la fel ca și în raportul de drept civil, în situația în care debitorii obligațiilor fiscale nu își execută obligațiile la scadență și în cuantumul stabilit prin titlul de creanță ia naștere dreptul creditorului fiscal (în speță Primăria Orașului Eforie) de a trece la executarea silită a creanțelor fiscale. Ceea ce face deosebirea însă, între cele două proceduri de executare silită – civilă și fiscală, este caracterul executoriu al titlului de creanță fiscală care face ca procedura de executare silită să poată fi declanșată direct, de către Biroul Executării Silite din cadrul Primăriei, nefiind necesară intervenția justiției.

Alegerea formei de executare silită fiscală rămâne la latitudinea organului de executare, care trebuie să aprecieze care este cea mai rapidă și mai puțin costisitoare modalitate de recuperare a creanțelor fiscale, în cadrul procedurii de executare silită putându-se folosi succesiv sau concomitent modalitățile de executare silită prevăzute de Codul de procedură fiscală, ca de altfel și în procedura civilă.

Cu privire la titlul executoriu și condițiile pentru începerea executării silite, art. 226 din Codul de procedură fiscală dispune că executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor codului de către organul de executare silită competent. În titlul executoriu emis, potrivit legii, de organul de executare silită se înscriu creanțele fiscale, principale și accesorii, neachitate la scadență, stabilite și individualizate în titluri de creanță fiscală întocmite și comunicate în condițiile legii, precum și creanțele individualizate în alte înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii. Niciun titlu executoriu nu se poate emite în absența unui titlu de creanță fiscală emis și comunicat în condițiile legii sau a unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

Executarea silită fiscală se demarează numai în cazul neexecutării de bunăvoie a obligațiilor fiscale de către debitor, principalul său scop fiind stingerea obligațiilor fiscale ale contribuabilului prin constrângerea acestuia, în mod silit de către executorul fiscal.

În cazul în care creanța fiscală nu este stinsă în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestr, se procedează, fără efectuarea altei formalități, la valorificarea bunurilor sechestrate, cu excepția situațiilor în care, potrivit legii, s-a dispus desființarea sechestrului sau suspendarea executării silite.

Pentru a realiza executarea silită cu rezultate cât mai avantajoase, ținând seama atât de interesul legitim și imediat al creditorului, cât și de drepturile și obligațiile debitorului urmărit, organul de executare silită procedează la valorificarea bunurilor sechestrate în una dintre modalitățile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare și care, față de datele concrete ale cauzei, se dovedesc a fi mai eficiente.

R O M Â N I A
J U D E Ţ U L C O N S T A N T A
O R A Ş U L E F O R I E

Organul de executare silită competent procedează la valorificarea bunurilor sechestrate prin:

- a) înţelegerea părţilor;
- b) vânzare în regim de consignaţie a bunurilor mobile;
- c) vânzare directă;
- d) vânzare la licitaţie, inclusiv prin mijloace electronice;
- e) alte modalităţi admise de lege, inclusiv valorificarea bunurilor prin case de licitaţii, agenţii imobiliare sau societăţi de brokeraj, după caz.

Dacă au fost sechestrate bunuri perisabile sau supuse degradării, acestea pot fi vândute în regim de urgenţă. Evaluarea şi valorificarea acestor bunuri se efectuează de către organele fiscale, la preţul pieţei.

Procedura de evaluare şi valorificare este stabilită prin Ordinul nr. 3293/27.12.2016 conform avizului Ministerului Finanţelor Publice nr. 714652/15.12.2016.

Organul de executare silită încheie procesul-verbal de adjudecare, în termen de cel mult 5 zile de la plata în întregime a preţului sau a avansului prevăzut la art. 253 alin. (1) Cod Procedură Fiscală, dacă bunul a fost vândut cu plata în rate. Procesul-verbal de adjudecare constituie titlu de proprietate şi serveşte la intabulare în cartea funciară, transferul dreptului de proprietate operând la data încheierii acestuia. Câte un exemplar al procesului-verbal de adjudecare se transmite organului de executare silită coordonator, după caz, debitorului şi cumpărătorului.

Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită se efectuează numai după trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, când organul de executare silită procedează, după caz, la eliberarea ori distribuirea sumei, cu înştiinţarea părţilor şi a creditorilor care şi-au depus titlurile.

Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită se consemnează de executorul fiscal de îndată într-un proces-verbal, care se semnează de toţi cei îndreptăţiţi. Cel nemulţumit de modul în care se face eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită poate cere executorului fiscal să consemneze în procesul-verbal obiecţiile sale. După întocmirea procesului-verbal niciun creditor nu mai este în drept să ceară să participe la distribuirea sumelor rezultate din executarea silită.

Astfel, ţinând cont de Ordinul Ministerului Dezvoltării Regionale şi Administraţiei Publice nr. 3293/27.12.2016 pentru aprobarea Procedurii privind evaluarea şi valorificarea bunurilor sechestrate;

În temeiul prevederilor :

- art. 238 şi următoarele din Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedură Fiscală privind executarea silită a bunurilor mobile şi imobile coroborat cu art. 740 Cod Procedură Civilă;

- Ordinul Ministerului Dezvoltării Regionale şi Administraţiei Publice nr. 3293/27.12.2016 pentru aprobarea Procedurii privind evaluarea şi valorificarea bunurilor sechestrate.

- art. 490 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal cu modificările şi completările ulterioare;

ROMÂNIA
JUDEȚUL CONSTANȚA
ORAȘUL EFORIE

În exercitarea atribuțiilor care le revin, Consiliul Local poate aproba *Procedura de executare silită a creanțelor fiscale restante datorate Bugetului local al Orașului Eforie, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului precum și procedura de evaluare și valorificare a acestora* în forma prezentată, conform anexei nr.1 la prezentul Raport de specialitate.

BIROU EXECUTĂRI SILITE

ȘEF BIROU

MIHAIL Elena

ÎNTOCMIT

CONSILIER JURIDIC

POCEA Coralia

R O M Â N I A
J U D E Ţ U L C O N S T A N Ţ A
O R A Ş U L E F O R I E
S E R V I C I U L J U R I D I C , C O N T E N C I O S A D M I N I S T R A T I V
Ş I A S I S T E N Ţ Ă S O C I A L Ă

RAPORT DE SPECIALITATE AL
SERVICIULUI JURIDIC

*La proiectul de hotarare **proiect de hotărâre privind aprobarea procedurii de executare silită a creanțelor fiscale restante datorate Bugetului local al Orașului Eforie, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului precum și procedura de evaluare și valorificare a acestora***

Avand in vedere

- Prevederile art. 129 alin. 2 din OUG 57/2019 privind Codul Administrativ consideram ca proiectul de hotarare **se incadreaza in prevederile legale mai sus mentionate respectiv art 129 alin.2 lit. b din OUG 57/2019** privind Codul Administrativ Consiliul local are atributii privind *“privind strategiile de dezvoltare economică, socială și de mediu a unității administrativ-teritoriale”*, apreciem ca se impune supunerii aprobarii Consiliului Local al Orasului Eforie.

Deasemenea, proiectul intruneste condițiile de forma cerute de lege pentru a-l supune dezbaterii Consiliului Local al Orașului Eforie.

Se învederează totuși Consiliului local prevederile art. 240 alin. (2) teza I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, unde legiuitorul a hotărât că: *”Aprecierea necesității și oportunitatea adoptării și emiterii actelor administrative aparține exclusiv autorităților deliberative, respectiv executive...”*

ŞEF SERVICIU JURIDIC, CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ŞI ASISTENŢĂ SOCIALĂ

BUCUREȘTEANU Alexandru